

Familia-factor favorizant în predarea online la preșcolari

Family – a positive factor contributing to online preschool teaching

MEIROȘU Ionela, *doctorand*
Universitatea de Stat din Tiraspol

MEIROȘU Ionela, *PhD student*
Tiraspol State University
E-mail: raduionela64@gmail.com
ORCID iD: 0000-0002-1712-3600
DOI: [10.46728/c.18-06-2021.p259-261](https://doi.org/10.46728/c.18-06-2021.p259-261)
CZU: 373.21:004+37.018.26

Rezumat: *Articolul abordează necesitatea implicării familiei în activitatea de predare online la nivelul învățământului preșcolar, familia fiind factorul primordial care contribuie la continuitatea educației la acest nivel de vârstă. Lumea în care trăim este tot mai complexă și aduce schimbări majore în educarea și dezvoltarea ființelor umane. Practicile educaționale, de la interacțiune față în față la mediul online, au generat o serie de reflecții cu privire nivelul de pregătire al tuturor actorilor implicați în educație.*

Cuvinte-cheie: *familie, online, învățământ preșcolar, educație.*

Abstract: *The article addresses the need for family involvement in the activity of online teaching at the level of preschool education, the family being the primary factor that contributes to the continuity of education at this age level. The world we live in is increasingly complex and brings major changes in the education and development of human beings. Educational practices from face-to-face interaction to the online environment have generated a number of reflections on the level of training of all actors involved in education.*

Keywords: *family, online, preschool education, education.*

În ultimele decenii educația a dobândit noi conținuturi bazate pe valori democratice și aspirații moderne ale indivizilor. Realitatea actuală, provocată de criza pandemică la nivel mondial, evidențiază tot mai mult necesitatea introducerii învățământului *online* ca alternativă a învățământului *față în față*, pentru ca educația copiilor să poată continua și procesul instructiv-educativ să se poată realiza.

În România, începând cu 11 martie 2020, ca urmare a deciziei Ministerului Educației și Cercetării de a suspenda cursurile *față-în-față*, sistemul de învățământ s-a reorientat către practici noi de comunicare și cooperare prin care să asigure continuitatea învățării și funcționarea organizațională.

Învățarea online sau învățarea electronică a fost promovată în România și la nivelul învățământului preșcolar. Odată cu trecerea în *online* a procesului de predare-învățare-evaluare, la nivel preșcolar au apărut o serie de incertitudini cu privire la metodele, mijloacele materiale, umane, temporale, nivelul cunoștințelor privind utilizarea tehnologiei informaționale a părinților, cadrelor didactice, pentru a putea orienta și îndruma copiii în desfășurarea optimă a procesului instructiv-educativ.

Învățământul preșcolar, ca primă treaptă a învățământului, s-a aliniat la standardele impuse de mediul online parțial, praxiologic sistemul de învățământ a fost luat cu asalt de criza pandemică. Curriculumul la nivel preșcolar nu a permis adaptarea în totalitate a conținuturilor la mediul online, iar activitățile sincron nu au fost permise. Activitatea didactică online s-a

desfășurat în variantă asincron, cu posibilitate unor momente sincron, în funcție de disponibilitatea părinților, pe grupul de WhatsApp al clasei și pe zoom.

Astfel, rolul grădiniței ca mediu educativ al copilului în învățarea online a devenit mult mai complex îndepărtându-se de esența lui primară, formală, orientându-se pe atitudini și comportamente digitale. Acest rol vizează realizarea educației pentru schimbare, promovarea valorilor unei societăți deschise, practicarea tipurilor de învățare online, implicarea activă a părinților alături de copii. Transmiterea conținuturilor la nivel preșcolar, în mediul online, fiind posibilă prin implicarea majoră a educatoarei sprijinită necondiționat de către familie.

Cuvântul familie, conform dicționarului enciclopedic, este de origine latină și reprezintă o formă de comunitate umană întemeiată prin căsătorie, care este formată din soți și copiii acestora [2].

Familia reprezintă una din cele mai vechi forme de continuitate umană, o instituție stabilă, cu rosturi fundamentale pentru indivizi și pentru societate. [5]. Pentru copil, familia reprezintă cadrul care conturează primul său univers de contact afectiv și social. Personalitatea copilului se formează și se cristalizează în raport cu trăirile nemijlocite de acesta în cadrul familiei, iar părinții ca promotori ai educației își pun amprenta asupra personalității copilului și în dezvoltarea acestuia.

Ca factor educogen, familia reprezintă primul mediu educativ cu care copilul ia contact, are rol decisiv în formarea și educarea viitorului adult. Educația în familie reprezintă ansamblul de influențe exercitate în cadrul familiei asupra copiilor, în vederea formării lor pentru viața. Dimensiunile/obiectivele educației în familie sunt: dezvoltarea fizică, educarea intelectuală, spirituală, morală, religioasă, etica, estetică, civică, domestică menajeră, sexuală [4].

Educația părinților reprezintă pregătirea psihopedagogică a acestora în vederea abilitării pentru a organiza și desfășura în mod eficient activitatea de educare și formare a copiilor, în familie. Educația părinților cuprinde două aspecte:

- informarea și formarea părinților pentru a organiza activitatea educativă cu copiii (respectarea unor reguli, norme *generale* care s-au conturat în urma cercetărilor și practicilor educaționale care asigură un climat educațional pozitiv) ;
- abilitarea părinților pentru a asigura învățarea în familie a *profesiunii* de soț și de părinte (comportamentul părinților trebuie să fie adaptabil la situațiile de interacțiune cu copiii) [ibidem]

O condiție importantă în alinierea învățământului preșcolar la standardele impuse de mediul online este dată de colaborarea educatoarei cu familia prin realizarea parteneriatului educațional, astfel educația copiilor preșcolari să poată continua și online cu sprijinul părinților și măiestria educatoarei.

Criza pandemică ne-a demonstrat importanta parteneriatului cu familia și rolul părinților în educația copiilor, pandemia producând practic și o *criză în familie*, tulburând toată activitatea acesteia.

Criza în familie reprezintă momentul incapacității de rezolvare a unei probleme, procesul recuperării este sprijinit de către consilierul educativ, familia având speranțe de recuperare, cu șanse să devină mai puternică decât în momentul apariției crizei[1,p.157]. Depășirea crizei în familie se realizează cu ajutorul consilierii psihopedagogice.

Consilierea psihopedagogică este definită de către cercetătoarea Larisa Cuznețov, ca ajutor și sprijin acordat elevilor, părinților acestora și personalului didactic. Consilierea psihopedagogică în mediul școlar, este realizată de psihologul/ consilierul școlar, cadrele didactice, iar în mediul familial, este realizată de către părinți prin intermediul educării, sfătuirii și orientării propriilor copii[3, p.10].

Consilierea educațională constituie un proces de dezvoltare; are un rol de prevenire și este proactivă; optimizează modul în care elevul relaționează cu părinții, colegii și școala;

abordează variate probleme ale subiectului consiliat, care pot fi de tip personal, educațional, social, de orientare școlară și profesională, inclusiv, cele care apar în situații de criză. [ibidem].

Consilierul educativ, prin implicarea în soluționarea problemelor poate preîntâmpina apariția momentelor de criză în familie, găsind metode și mijloace de soluționare a disfuncțiilor care au generat apariția problemelor.

În cadrul grădiniței educatoarea ca un bun manager al grupei de preșcolari îndeplinește cu succes, pe lângă alte multe roluri, și pe cel de consilier psihopedagogic. În consecință cadrul didactic este angajat major în modelarea personalității copiilor, inclusiv prin capacitatea sa de organizare, orientare, îndrumare metodologică a părinților și în mediul online. Atragerea părinților în procesul de proiectare a unor activități educative eficiente cu implicarea specială în activitățile bazate pe parteneriatele cu părinții, s-a dovedit benefică pentru desfășurarea activităților în mediul online, părinții și educatoarea, actori direcți implicați în educația copilului au reușit să colaboreze pe rețelele de socializare și să continue procesul de învățare la copii.

Având în vedere necesitatea trecerii procesului instructiv-educativ în mediul online, educatoarea consilier, prin capacitatea sa de adaptare la multitudinea schimbărilor survenite în educație, dovedește capacități de utilizare a tehnologiei informaționale, dăruire și implicare. Aceste capacități îi sunt de ajutor în căutarea, selectarea, organizarea și proiectarea activităților didactice online, comunicare și îndrumarea părinților. La rândul lor părinții interesați de educația și dezvoltarea copiilor au participat activ în cadrul activităților online asincron cât și sincron, oferindu-le copiilor sprijinul necesar.

Concluzii

Concluzionând putem afirma că, implicarea părinților alături de cadrul didactic în activitatea de predare –învățare - evaluare online la vârsta preșcolară, a constituit baza continuării educației la nivelul învățământului preșcolar. Actorii educației, părinții, cadrele didactice, copiii, aflați în fața faptului împlinit au dovedit măiestrie în colaborare și au reușit să continue actul educativ la nivel preșcolar, utilizând tehnologia informațională proprie, dar condiționați însă de resursele temporale și lipsa cunoștințelor în utilizarea tehnologiei digitale.

BIBLIOGRAFIE

1. CUZNEȚOV L., CĂLĂRAȘ C. *Ghid metodologic pentru realizarea stagiului de practică de practică profesională pentru masteratul Consilierea și educația familie*. Chișinău: Primex-Com SRL, 2015, ISBN 978-9975-110-35-8.
2. CHIHIA L., CIFOR, L. *Dicționar enciclopedic*. București: Cartier, 2003, p.1674.
3. MICLEȘEANU Z., CUZNEȚOV L. *Bazale consilierii. (Ghid metodologic)*. Chișinău: Primex-Com SRL, 2015, 98 p.
4. MITROFAN I., MITROFAN N. *Familia de A --- la Z. Mic dictionar al vieții de familie*. București: Editura Științifică, 1991, p. 127-12
5. VOINA M. *Psihologia familiei*, Editura Universității București, 1996